

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΠΟΛΕΩΣ
Τ.Κ. 64100 - ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΠΟΛΙΣ

Εν Ελευθεροπόλει τή 15^η ΙΟΥΛΙΟΥ 2014

ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ. - 716 -

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΕΠΙ ΤΗ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Πρὸς

Τὸν Ἱερὸν Κλῆρον καὶ τὸν εὐσεβῆ Λαὸν
τῆς καθ' ἡμᾶς θεοσώστου Μητροπόλεως

Ἀγαπητοὶ συνορταστὲς Ἀδελφοὶ καὶ Πατέρες

Ὅλο τό χρόνο, μέ ἑορτές καί πανηγύρεις τιμοῦμε οἱ Ὁρθόδοξοι χριστιανοὶ τό Πάνσεπτο καί πανσεβάσμιο Πρόσωπο τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ὅχι μόνο μέ τίς λεγόμενες θεομητορικές ἑορτές, τίς ἀφιερωμένες ἀποκλειστικά στήν Παναγία, ἀλλά σχεδόν σέ κάθε λατρευτική σύναξή μας στό Ναό ἀναφερόμαστε μέ εὐλάβεια στήν ἅγια Μορφή της. Εἴτε σέ ἑορτές τοῦ Χριστοῦ μας, εἴτε σέ ἑορτές τῶν Ἁγίων μας, εἴτε καί σέ διάφορες περιστάσεις τῆς ζωῆς μας. Παραδείγματος χάριν στήν Ἀκολουθία τοῦ Γάμου ἢ τῆς Κηδείας.

Αὐτό τό γεγονός, δηλαδή σχεδόν ὅλο τό λειτουργικό ἔτος ἡ Ἐκκλησία στή λατρευτική της δραστηριότητα νά ἀσχολεῖται τόσο ἐπίμονα, τόσο συχνά, μέ τό Πρόσωπο τῆς Παναγίας, δέν εἶναι τυχαῖο, οὔτε φυσικά ἄνευ σημασίας. Γιά κάποιο σοβαρό ποιμαντικό, παιδαγωγικό σκοπό, οἱ Ἅγιοι Πατέρες, «οἱ τά πάντα καλῶς διαταξάμενοι», ἀδιάκοπα μιλοῦν γιά τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο. Ἔτσι, - ἄς διευκρινίσουμε ἀκόμη περισσότερο -, οἱ Ὁρθόδοξοι χριστιανοὶ γιά τήν Παναγία ἀκοῦν νά ψάλλωνται ὕμνοι καί τροπάρια καί τά Χριστούγεννα καί τό Πάσχα καί ὅταν τιμοῦν τήν μνήμη, παραδείγματος χάριν, τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἢ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου καί κάθε Ἁγίου. Ἡ ὅταν παντρεύονται ἢ ὅταν κηδεύουν γνωστούς καί φίλους.

Άλλά και έμεις στίς κοσμικές μας υποθέσεις, όταν σέ κάτι έπιμένουμε και έστιάζουμε τήν προσοχή και τό ένδιαφέρον μας, κάπου σοβαρά δέν αποβλέπουμε; Για παράδειγμα ό δάσκαλος στό σχολείο, εάν έπιμένη σέ ένα μάθημα και τό έπαναλαμβάνει, τό κάμει διότι πιστεύει, ότι εάν μάθουν καλά αυτό οί μαθητές του, θά μπορέσουν νά μάθουν μέ εύχέρεια και τά υπόλοιπα.

Ό σοβαρός, λοιπόν, λόγος είναι, ότι πρέπει, είναι πνευματική ανάγκη, οί χριστιανοί πολύ καλά νά έμπεδώσουν, νά στερεώσουν, στό πνεύμα τους ό,τι σχετίζεται μέ τήν Παναγία Μητέρα του Θεού. Δέν άρκεί ή σαφής όμολογία μας στό Σύμβολο τής πίστεως, όταν διακηρύσσουμε μέ όλους τους χριστιανούς, όλων των αιώνων, τήν πίστη μας στόν Ίησου Χριστό λέγοντας *«τόν δι' ήμās τούς ανθρώπους και διά τήν ήμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα εκ των ουρανών και σαρκωθέντα εκ Πνεύματος Αγίου και Μαρίας τής Παρθένου και ένανθρωπήσαντα»*.

Η μοναδική αυτή θρησκευτική πίστη στήν Ένανθρώπιση του Υιού του Θεού στηρίζεται στό Πρόσωπο τής Παναγίας μας. Ό Μονογενής Υιός και Λόγος του Θεού, τό Δεύτερο Πρόσωπο τής Παναγίας Τριάδας, ευδοκία του Άνάρχου Πατρός και συνεργία του Αγίου Πνεύματος, γίνεται Άνθρωπος *«γίνεται σάρξ και σκηνώνει εν ήμίν»* (Ίωάν.). Η όπως θά θεολογήση ό Άπόστολος Παύλος *«ότε ήλθε τό πλήρωμα του χρόνου έξαπέστειλεν ό Θεός τόν Υιόν αυτού, γενόμενον εκ γυναικός, γενόμενον υπό νόμον..(Γαλ. 4,4)*.

Εϊδατε, αγαπητοί μου, σέ πόσο λίγες λέξεις, μέσα σέ ελάχιστες φράσεις, οί άγιοι Ευαγγελιστές και Άπόστολοι πώς περιέκλεισαν τόσο ύψηλά, ουρανομήκη, υπερκόσμια, υπεράνθρωπα νοήματα, τά όποια πρέπει νά άποτελέσουν σταθερή πίστη του κάθε χριστιανού; Αυτές, λοιπόν, οί ύψηλές και υπερκόσμιες αλήθειες πρέπει νά έντυπωθοϋν στό πνεύμα και τή ψυχή του κάθε χριστιανού, άν θέλη νά λογίζεται χριστιανός, άνθρωπος που πιστεύει στό Χριστό. Και είναι ανάγκη νά γίνουν οί αλήθειες αυτές πίστη μας άπαρασάλευτη, διότι ό Χριστός δέν είναι άπλως ένας σοφός διδάσκαλος, όπως τόν θέλουν μερικοί, ή άπλως ένας ιδρυτής κάποιας θρησκείας επάνω στή γή, ή ένας νομοθέτης. Ό Χριστός μας βέβαια είναι όλα αυτά: και σοφός και ιδρυτής θρησκείας και νομοθέτης. Ό πιο σοφός από τούς σοφούς, ό ιδρυτής τής καλύτερης και άγιώτερης θρησκείας επάνω στή γή, ό τέλειος νομοθέτης. Προπάντων όμως είναι ό Υιός του Θεού, Θεός αληθινός, ό Όποιος έγινε άνθρωπος από τά άχραντα σπλάγχνα τής Παναγίας.

Έπειδή, λοιπόν, ή αλήθεια αυτή είναι τό βασικότερο δόγμα, ή κρηπίδα τής πίστεώς μας, και έπειδή στηρίζεται στό Πρόσωπο τής Ύπεραγίας Θεοτόκου, γι' αυτό όχι μία, όχι δύο, αλλά άπειρες φορές τό χρόνο επαναλαμβάνεται μέ τά τροπάρια και τούς ύμνους τούς χαριτωμένους και πανέμορφους προς τήν Κεχαριτωμένη Παναγία μας. Άκούγοντας λοιπόν τούς ύμνους αυτούς ό χριστιανός, που έρχεται στήν εκκλησία, τούς ύμνους όπου ποιητές

ἐμπνευσμένοι, ἄφθαστοι καλλιτέχνες τοῦ λόγου, ἀλλά καί μεγάλης πίστεως, ἐκθέτουν ὠραῖα αὐτή τήν ἀλήθεια, δέν μπορεῖ παρά νά ἐμπεδώσῃ στή ψυχή του αὐτό πού πρέπει νά πιστεῦῃ καί νά φρονῇ ὡς χριστιανός.

Ἰδιαίτερα τό γεγονός αὐτό, πού σᾶς ἐκθέσαμε ἀνωτέρω, τό αἰσθανόμαστε σήμερα, πού ἐορτάζουμε τήν κορυφαία, τήν πιό μεγάλη καί λαμπρή ἐορτή τῆς Παναγίας μας, τήν ἁγία Κοίμησή της. Οἱ ὕμνοι πού ψάλλονται σήμερα στή Μνήμη της, εἶναι ἀπό τά πιό ὠραῖα, τά πιό εὐωδιαστά λουλούδια ἀπό τόν πανέμορφο κῆπο τῆς Ὑμνολογίας μας. Μεγάλοι ἐκκλησιαστικοί ποιητές καί ὕμνογράφοι, ὅπως ὁ Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, ἐπιστρατεύονται γιά νά ἐξυμνήσουν τήν Ἐξοδο τῆς Παναγίας μας ἀπό τήν παροῦσα ζωή. Μέ ἀγαλλόμενη καρδιά ἄς τούς ἀκούσουμε καί ἐμεῖς ἄς ψάλλωμε ἔνθεοι τόν γνωστό μας ὕμνο, πού δεσπόζει μέ τήν ἀπλότητα καί τήν καλλιπέειά του στήν σημερινή μας ἐορτή: *«὘ν τῇ γεννήσει τήν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τόν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε. Μετέστης πρός τήν ζωήν, Μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς Ζωῆς καί ταῖς πρεσβειαῖς ταῖς σαῖς λυτρομένη ἐκ θανάτου τάς ψυχάς ἡμῶν»*. Ἀμήν

ΕΤΗ ΠΟΛΛΑ! Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΜΑΖΙ ΣΑΣ

†Ο ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΠΟΛΕΩΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ